

31993D0444

L 208/34

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

19.8.1993

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
от 2 юли 1993 година
относно подробни правила, регулиращи търговията в рамките на Общността с някои живи животни и
продукти, предназначени за износ за трети страни

(93/444/ЕИО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО ⁽²⁾, и по-специално член 3, параграф 1, буква ж) от нея,

като има предвид, че член 3, параграф 1, буква ж), първа алинея от горепосочената директива предвижда извършването на ветеринарни проверки на животни и продукти, отговарящи на правилата на Общността приложими при търговията в рамките на Общността и предназначени за износ за трета страна през територията на една или повече държави-членки, различни от страната по произход;

като има предвид, че е необходимо да се определят изискванията за сертифициране и следва да се предвиди система за информиране на съответните органи и за ветеринарен надзор от страна на получателите;

като има предвид, че за целите на сертифицирането, включващо допълнителни гаранции, съответните животни трябва да се третират като животни, предназначени за клане;

като има предвид, че за да се избегнат трудности на външните граници на Общността, животните и продуктите трябва да са придружени, когато това е възможно, от ветеринарни документи и/или

сертификати, отговарящи на ветеринарните изисквания на страната по местоназначение;

като има предвид, че информирането на съответните органи може ефективно да се извършва чрез свързващата ветеринарните органи компютризирана мрежа („Анимо“), създадена чрез Решение 91/398/ЕИО на Комисията ⁽³⁾, като се използва формата за съобщения, предвидена в Решение 91/637/ЕИО на Комисията ⁽⁴⁾;

като има предвид, че за да се осигури безпрепятственото функциониране на регламентираната тук система, лицето извършващо формалностите по извеждане от територията, следва да се счита за получател, както и да се дефинира терминът „изходна точка“;

като има предвид, че в съответствие с член 3, параграф 1, буква ж), първа алинея от горепосоченото Решение 90/425/ЕИО, съответните животни и продукти остават под митнически контрол; като има предвид, че прилагането към настоящото решение не накръпява спазването на митническите задължения, предвидени в митническите разпоредби, приложими за подобни животни и продукти;

като има предвид, че мерките предвидени в настоящото решение са в съответствие със становището на Постоянния ветеринарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Настоящото решение се прилага за животните и продуктите, посочени в член 3, параграф 1, буква ж), първа алинея от Директива 90/425/ЕИО.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.

⁽²⁾ ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49.

⁽³⁾ ОВ L 221, 9.8.1991 г., стр. 30.

⁽⁴⁾ ОВ L 343, 13.12.1991 г., стр. 46.

2. По смисъла на настоящото решение,
- а) „изходна точка“ означава всяко място, разположено в непосредствена близост до външната граница на една от териториите, включени в приложение I на Директива 90/675/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и предлагащо съоръжения за митнически контрол;
- б) „Държава-членка по местоназначение“ е държавата-членка, на чиято територия е разположена „изходната точка“.

Член 2

1. Държавите-членки, по произход, гарантират, че всяка пратка животни от предвидените в член 3, параграф 1, буква г) от Директива 90/425/ЕИО е придружена от здравни сертификати, съдържащи, когато е необходимо, предвидените от законодателството на Общността допълнителни гаранции за предназначенията за клане животни.

2. При възникване на инциденти по време на транспортирането или когато трета страна-получател откаже пратка, държавите-членки, през които се извършва транзитно транспортиране или тези по местоназначение, ако се ползват от допълнителни гаранции съгласно член 3, параграф 1, буква д), iv) от Директива 90/425/ЕИО, могат да приемат всички предвидени в член 8, параграф 1, буква б) от Директива 90/425/ЕИО мерки или да изискат животните да бъдат отправени към най-близката клиника.

Член 3

1. Държавите-членки по произход гарантират придружаването на всяка пратка животни от ветеринарни документи и/или сертификати, отговарящи на ветеринарните изисквания на страната по местоназначение;

2. Въпреки това, чрез дерогация от параграф 1, когато компетентните органи на държавата-членка по произход не разполагат с нужната информация, и по-специално в случаите, когато няма двустранно споразумение между държавата-членка по произход и третата страна по местоназначение, компетентните органи на държавата-членка по произход допълват посочените в член 4 сертификати, като добавят „Животни или продукти за износ (име на трета страна)“.

Член 4

Сертификатите, посочени в член 3, параграф 1, буква г) от Директива 90/425/ЕИО трябва:

- да бъдат съставени на поне един от езиците на държавата-членка по произход и на поне един от езиците на държавата-членка по местоназначение,
- да посочват като получател физическото или юридическото лице, извършващо формалностите по извеждането на стоката в изходната точка,
- да посочват като местоназначение изходната точка (граничен инспекционен пункт или друга изходна точка).

Член 5

1. Съобщението „Анимо“, предвидено в Решение 91/637/ЕИО трябва под заглавието „Забележки“ да съдържа името на третата страна по местоназначение.

2. Съобщението „Анимо“ трябва да се адресира до:

- компетентните органи на местоназначението, а именно изходния граничен инспекционен пункт или съответния местен орган, където се намира изходната точка, и
- централните органи на местоназначението, както и на транзитните държави-членки.

Член 6

Получателят по смисъла на второто тире на член 4 трябва да се разглежда като попадащ в приложното поле на член 5, параграф 1, буква б), iii) от Директива 90/425/ЕИО.

Член 7

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 2 юли 1993 година.

За Комисията

René STEICHEN

Член на Комисията

(1) ОВ L 373, 31.12.1990 г., стр. 1.